

Ἐπίκαιρο

Θεόδωρος Κολοκοτρώνης

Σέ ποιόν μήνα βρισκόμαστε, παιδιά; ... Πολύ σωστά. Βρισκόμαστε στόν μήνα Μάρτιο.

Μάρτιο ἔρχονται τά χελιδόνια καί ἀναγγέλλουν τόν ἐρχομό τῆς ἄνοιξης!

Μάρτιο ἐπισκέφτηκε τήν Παναγιά μας ὁ ἀρχάγγελος τοῦ Θεοῦ **Γαβριήλ**, γιά νά τῆς ἀναγγεῖλει τό πιο χαρούμενο γεγονός στόν κόσμο, τή γέννηση τοῦ Χριστοῦ μας. Ξέρετε πῶς ὀνομάζεται τό γεγονός αὐτό; **Εὐαγγελισμός τῆς Θεοτόκου**.

Μάρτιο καί οἱ σκλαβωμένοι Ἕλληνες ἐπαναστάτησαν ἐναντία στούς Τούρκους, πού τετρακόσια ὀλόκληρα χρόνια τούς βασάνιζαν. Μέ τό σύνθημα «Ἐλευθερία ἢ θάνατος» ξεκίνησαν τόν δύσκολο ἀγῶνα τους, ἀποφασισμένοι νά κάνουν πολλές θυσίες, γιά νά ζήσουν ἐλεύθεροι σέ μιὰ ἐλεύθερη πατρίδα.

Μέσα στόν μήνα Μάρτιο, λοιπόν, ἔχουμε μιὰ μεγάλη διπλή γιορτή. **Στίς 25 Μαρτίου γιορτάζουμε: α) τόν Εὐαγγελισμό τῆς Θεοτόκου, β) τήν ἔναρξη, δηλαδή τήν ἀρχή, τῆς Ἐπανάστασης τοῦ 1821 ἐναντίον τῶν Τούρκων.**

Γνωρίζετε, παιδιά, κάποιους ἀπό τούς γενναίους ἥρωες τοῦ 1821; Ἕνας ἀπό τούς πιο γνωστούς εἶναι ὁ **Θεόδωρος Κολοκοτρώνης**. Ἦταν ἀτρόμητος. Πήγαινε σίς μάχες μπροστά, καβάλα σ'

ἄλογό του. Ἔδινε θάρρος σιούς Ἕλληνες! Εἶχε γίνει ὁ φόβος καί ὁ τρόμος τῶν Τούρκων. Ἀλλά καί σήμερα πολλά ἔχει νά μᾶς διδάξει αὐτός ὁ γενναῖος ὀπλαρχηγός τῶν Ἑλλήνων.

Ἱστορική ἀναδρομή

Ὁ Θεόδωρος Κολοκοτρώνης καταγόταν ἀπό μιά ζακουστή οἰκογένεια τῆς Πελοποννήσου. Πολλοί Κολοκοτρωναῖοι εἶχαν σκοτωθεῖ προσπαθώντας νά ἐλευθερώσουν τήν πατρίδα. Σέ μιά τέτοια μάχη σκοτώθηκε καί ὁ πατέρας του.

Ἀπό τότε ἡ μάνα του ἔκρυβε τόν μικρό της Θεοδωρῆ μαζί μέ τά ἀδέρφια του -πότε ἐδῶ καί πότε ἐκεῖ-, γιά νά γλυτώσουν ἀπό τούς Τούρκους. Ἀλλά πολύ νωρίς κι ὁ ἴδιος, **15 χρονῶν, ἀνέβηκε σά βουνά** ὅπως ὁ πατέρας του, μέ ἕναν σκοπό: νά γίνει ἄξιος πολεμίστης καί νά διώξει τούς Τούρκους ἀπό τόν Μοριά, ὅπως ἀλλιῶς λέγεται ἡ Πελοπόννησος.

Οἱ Τοῦρκοι ἄρχισαν νά τόν φοβοῦνται καί ἔβγαλαν διαταγή νά τόν σκοτώσουν. Κυνηγημένος ἔφυγε καί πῆγε στή **Ζάκυνθο**, ὅπου **ἐκπαιδεύτηκε στόν γαλλικό στρατό**. Συγχρόνως **ἔμαθε καί γράμματα**. Τοῦ ἄρεσε πολύ νά διαβάζει τά κατορθώματα τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων.

Ξαναγύρισε στήν Πελοπόννησο καί ἄρχισε νά προετοιμάζει τήν Ἐπανάσταση, πού ὀρίστηκε σίς **25 Μαρτίου 1821**. Ἔπρεπε ὅλοι οἱ ὀπλαρχηγοί τήν ἡμέρα αὐτή νά εἶναι σίς θέσεις τους.

Ὁ Κολοκοτρώνης ἦταν πολύ γενναῖος, ἔξυπνος καί εἰλικρινής ἄνθρωπος. Ἔτσι γρήγορα οἱ συμπατριῶτες του κατάλαβαν ὅτι εἶναι **ὁ πῖό ἱκανός γιά νά γίνει ἀρχηγός** σ' αὐτόν τόν δύσκολο ἀγώνα. Πραγματικά, ἂν καί πολεμοῦσε μέ χιλιάδες ἀντιπάλους, πάντα νικούσε. Ἰδιαίτερα ἡ φήμη του ξαπλώθηκε μέ τήν **καταστροφή τῆς**

στρατιάς του τούρκου στρατηγού Δράμαλη.

Είχε ξεκινήσει ο Δράμαλης με χιλιάδες στρατιώτες για να νικήσει την επανάσταση στην Πελοπόννησο. Ο στρατηγός Κολοκοτρώνης σκαρφίστηκε ένα πανέξυπνο σχέδιο: να στριμώξει τον έχθρικό στρατό σ' ένα στενό πού τό έλεγαν **Δερβενάκια**. Έκει, καθώς θά εμφανίζονταν οί Τούρκοι λίγοι - λίγοι, θά μπορούσαν οί Έλληνες εύκολότερα να τούς νικήσουν. Έτσι καί έγινε.

Γιά να ξεγελάσει μάλιστα ο Κολοκοτρώνης τόν Δράμαλη καί να τόν οδηγήσει εκεί πού ήθελε, τί νομίζετε ότι έκανε; Έβαλε σέ μία περιοχή πολλά φέσια (κόκκινα καπελάκια τών τσολιάδων) πάνω σέ βράχους καί χόρτα. Όταν τά είδε ο Δράμαλης, νομίζοντας ότι είναι πολεμιστές, σκέφτηκε: «Ά, έδω είναι ο Κολοκοτρώνης μέ τά παλληκάρια του. Άς αλλάξω δρόμο, να πάω από τά Δερβενάκια». Αυτό ήθελε καί ο Κολοκοτρώνης. Έκει τόν περίμενε. Κατάφερε να τόν νικήσει πέρα για πέρα καί να έξολοθρεύσει τόν φοβερό στρατό του. Η νίκη αυτή ήταν πολύ σπουδαία! Έσωσε την Έπανάσταση καί έξασφάλισε την έλευθερία της πατρίδας μας. Ο Κολοκοτρώνης έγινε πολύ αγαπητός καί όλα τά παλληκάρια του τόν θαύμαζαν.

Όσοσο, κάποιοι Έλληνες πού ήθελαν να γίνουν κι αυτοί άρχηγοί τόν ζήλησαν δυστυχώς για τίς έπιτυχίες του. Άρκετές φορές τόν άφησαν άβοήθητο να πολεμάει μέ λίγα παλληκάρια, για να μή νικήσει καί άποκτήσει μεγαλύτερη δόξα. Καί τό πιό φοβερό! Τό μίσος τους ήταν τόσο μεγάλο, ώστε τόν φυλάκισαν!

Τότε όμως ή πατρίδα μας βρέθηκε σέ μεγάλο κίνδυνο. Ήρθε από την Αίγυπτο πολυάριθμος στρατός, καλά όπλισμένος, μέ στρατηγό τόν **Ίμπραήμ**, ο όποιος ήταν πολύ ικανός. Εύτυχώς οί Έλληνες, μόλις κατάλαβαν τόν κίνδυνο, έξβαλαν τόν Κολοκοτρώνη από τή φυλακή. Κι αυτός **για τό καλό τής πατρίδας ξεχασε τό κακό πού του έκαναν καί ανέλαβε τόν δύσκολο άγώνα**: να νικήσει την ύπερδύναμη του Ίμπραήμ. Μέ τή βοήθεια του Θεού τά κατάφερε.

“Ένα από τὰ χαρίσματα τοῦ Κολοκοιρώνη ἦταν ἡ **πίστη του σὸν Θεό**. Πρὶν ἀπὸ κάθε μάχη, ἔκανε πάντοτε τὸν σταυρό του. Στὴ σημαία του εἶχε κεντημένο τὸ σημεῖο τοῦ Σταυροῦ. «Ὅταν πήραμε τὰ ὅπλα», ἔλεγε ἀργότερα ὁ ἴδιος, «εἶπαμε: **Θά πολεμήσουμε πρῶτα ὑπὲρ πίστεως κι ἔπειτα ὑπὲρ πατρίδος**». Δηλαδή, «Θά πολεμήσουμε πρῶτα γιὰ τὴν πίστη μας κι ἔπειτα γιὰ τὴν πατρίδα».

“Ὅταν κάποτε εἶδε τοὺς Ἕλληνες, σέ μιὰ κρίσιμη φάση τοῦ Ἀγῶνα, νὰ χάνουν τὸ θάρρος τους καὶ νὰ μαλώνουν μεταξύ τους, ὁ μέγας στρατηγὸς **γονάτισε μπροστά** στὴν ἀρχισιράτηγο τῶν Ἑλλήνων, τὴ μάνα **Παναγιά**, καὶ προσευχήθηκε: «Βοήθα, Παναγιά μου, τοὺς Ἕλληνες... δῶσε τους θάρρος... καὶ φώτισέ τους νὰ βροῦν τὸν σωστό δρόμο γιὰ τὴν ἐλευθερία!». Μετὰ ἀπὸ ἐκείνη τὴν προσευχή ἐνίωθε γαλήνιος καὶ δυνατός. Ἦταν σίγουρος πὼς ἡ Παναγιά θά κάνει τὸ θαῦμα της.

“Ένα ἄλλο σπουδαῖο χάρισμα πού εἶχε ὁ μέγας αὐτὸς ἐθνικός μας ἥρωας, ἦταν ἡ **χριστιανικὴ ἀρετὴ τῆς συγγνώμης**. Συγχώρεσε, ὅπως εἶδαμε, τοὺς συμπατριῶτες του πού τὸν ἔβαλαν στὴ φυλακὴ. Συγχώρεσε ἐπίσης ἐκείνους πού σκότωσαν τὸν γιό του, συγχώρεσε καὶ τὸν δολοφόνου τοῦ ἀδερφοῦ του. Κι ὅταν πάλι ἄδικα τὸν καταδίκασαν σέ φυλάκιση, αὐτὸς βρῆκε πάλι τὴ δύναμη νὰ συγχωρέσει τοὺς ἐχθρούς του.

Λίγο πρὶν πεθάνει μάλιστα θέλησε ν’ ἀποχαιρετήσῃ τοὺς συμπολεμιστὲς του καὶ **νά συγχωρήσῃ προσωπικὰ ὅλους ἐκείνους πού τοῦ ἔκαναν κακό**. Ζώστηκε ξανά τὰ τιμημένα ἄρματά του, καβάλησε τ’ ἄλογό του, κι ἔφυγε ἀπὸ τὴν Ἀθήνα νὰ πάει στὰ μέρη ὅπου μεγάλωσε καὶ πολέμησε. Μεγάλου πανηγύρι στήνονταν ἀπ’ ὅπου περνοῦσε. Οἱ καμπάνες χτυποῦσαν ἀσταμάτητα, ἔπεφταν τουφεκιές καὶ κανονιές, στήνονταν χοροὶ καὶ γλέντια. Ἦταν **τό μεγάλο «εὐχαριστῶ»** σὸν θρυλικὸ στρατηγὸ πού τοὺς χάρισε τὴ λευτεριά.

Ὁ ἀληθινός ἥρωας

Ὁ μέγας ἐθνικός μας ἥρωας, ὁ Κολοκοτρώνης, ἦταν γενναῖος, ἀλλά καί ταπεινός, ἀγαποῦσε τὴν πατρίδα καί πίστευε σὸν Θεό. Ζητοῦσε πάντα τὴ βοήθεια τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Παναγιᾶς. Ὅταν οἱ Ἕλληνες μάλωναν, αὐτός προσπαθοῦσε νὰ τοὺς μονοιάσει. Ἄν καί πολλοὶ τοῦ ἔκαναν κακό, αὐτός πρῶτος ζητοῦσε συγγνώμη.

Ἄξιζει πραγματικά νὰ τὸν θαυμάζουμε, ὅπως καί τόσοις ἄλλους ἥρωες τῆς πατρίδας μας. **Μακάρι νὰ προσπαθοῦμε ἔστω καί λίγο νὰ τοὺς μοιάσουμε!**

Μποροῦμε κι ἐμεῖς νὰ γίνουμε ἥρωες; Ἀσφαλῶς. Ἦρωας δέν εἶναι μόνο αὐτός πού πολεμᾷ με ὅπλα σὸ πεδίο τῆς μάχης. Ἀληθινός ἥρωας εἶναι αὐτός πού καί στὴν καθημερινή ζωὴ του κερδίζει μεγάλες νίκες. Σᾶς ἐξηγῶ ἀμέσως τί ἐννοῶ με παραδείγματα:

Ἐνα παιδί πού

- παραδέχεται τὸ λάθος του καί ζητάει συγγνώμη,
  - συγχωρεῖ τὰ λάθη τῶν ἄλλων,
  - ὁμολογεῖ με εἰλικρίνεια τὸ φταίξιμό του καί δέν λέει ψέματα,
  - ὑποχωρεῖ καί δέν ἀπαιτεῖ με πείσμα νὰ γίνεται ὅ,τι θέλει,
  - δέν ζητᾷ νὰ εἶναι πάντα αὐτός ἀρχηγός σὰ παιχνίδια,
- ἕνα τέτοιο παιδί εἶναι ἀληθινός ἥρωας!**

Δέν ἀποκλείεται μάλιστα μιά μέρα νὰ βοηθήσει καί τὴν πατρίδα του.

Ἄν θέλουμε νὰ μοιάσουμε, παιδιά, σὺς ἥρωές μας, ἄς ξεκινήσουμε ἀπὸ τώρα τὸν ἀγώνα! **Νὰ προσέχουμε καθημερινὰ τὴ συμπεριφορά μας!** Μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ μποροῦμε πολλὰ νὰ καταφέρουμε.

(Προτεινόμενο τραγούδι: «Τὰ κλεφτόπουλα», ἀπὸ «Πνευματικές Ὁδὲς Β΄», σ. 238).

Ἡρώας πραγματικός
εἶναι αὐτός πού ἀγαπάει
τήν πατρίδα, τόν Χριστό
καί μπορεῖ νά συγχωράει.

ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Ἀπεικόνιση τοῦ Κολοκοτρώνη.
2. Τό σύνθημα τοῦ μαθήματος.
3. Ζωγραφιά.
4. Τραγούδι σέ ἀρχεῖο ἤχου: «Τά κλεφτόπουλα».
5. Παιχνίδια μέ προβολή: α) Ἀπό τή ζωή τοῦ Κολοκοτρώνη,
β) Μαθαίνω ἥρωες τοῦ 1821.